

Stjernen.

L. Ebbeson, Redaktør

Alt Bladet vedkommende saafom: Indbødder, Adresselister og lignende, v. adresseres "Stjernen" Dannebrog, Nebraska.

Penge kan sendes i "Money Order", Post Note, Bank-Note eller i Registeret Brev.

"Stjernen" er det billigste danske Blad i Amerika; koster blot \$1.25 om Aaret, men sendes vel at mærke kun mod forudbetalt Penges, 3 Uger eller forlængere Tidens Fortællinger, og man har da at abonnere paa, hvis man fremdeles ønsker Bladet.

Et Klubber paa fem Abonnenter koster "Stjernen" et Aar for \$5.00, eller blot \$1.00 pr. Aar.

Folk, som ønsker at gøre sig bekendt med "Stjernen", vil paa forlangende faa Bladet frit tilsendt i 3 Uger, og ved Indbødder af 15 Cents i Stempel, i 8 Uger. Ved Udskift af denne Tid haves Fortællinger om ikke bestemt paany.

"STJERNENS" AGENTER.

"Stjernen" kan bestilles hos efternævnte Personer, der som disse Agenter er bemyndigede til at modtage og forlittere for Abonnementspenge.

R. Fr. Hansen, General-Agent, Cedar Rapids, Iowa.

G. S. Christensen, Fremont, Nebr.

Chr. Johnson, Minden, Nebr.

H. Christensen, Garfield, Kansas.

H. S. Clausen, Hampton, Nebr.

O. S. Robby, Deerfield, Dane Co., Wis.

P. Paulsen, N. P. Depot, Cheyenne, Wyo.

Er. Knudsen, Davenport, Lancaster Co., Neb.

B. M. Pagar, Elgin, Colo.

Fotograf A. G. Smith, North Platte, Nebr.

Jens Jensen, 1907, 27 North & Burtette St., Omaha, Nebr.

Albert Christensen, Thurman, Arapahoe Co., Colo.

A. P. Johansen, 816 16th Ave., Council Bluffs, Iowa.

Marius Erickson, Cason, Fresno Co., California.

Provenumre eller manglende Eksemplarer faar vi Agenterne naar Henvendelse derom kan lide.

Boghandler N. Fr. Hansen,

Cedar Rapids, Iowa. Han offentliggørelse af alle Artikler og Besvarelser af Læsere, og besøger alle Ekspeditionen vedrørende med samme Autoritet, som Bladets Udgiver. Alle "Stjernen"s Holdere og for Misforståelser vil behøve at indsende Betaling, Bestilling og forlangender om Provenumre til Mr. Hansen.

For 30 Cents

sender vi "Stjernen" fra Dato indtil 15 Novbr. Denne Tid strækker sig over hele den vigtige Valgkamp, som nu har begyndt. Paa ingen anden Maade kan man faa alle de politiske Nyheder saa billigt i det danske Sprog. Send 15 Cents i Primær eller Postal Note for 30 Cts.

Køernes Opmærksomhed hentes

paa den nye Foljeton, "Af A og B", som paabegyndt i dette No. "Stjernen"s ypperlige Romaner har vundet et navn i vide Kredse. Publikum vil heller ikke denne Gang blive stussede; "Af A og B" er noget af det mest spændende Hjernevrid, der nogen Sinde er sat paa Brint. Nu er det Tiden at bestille Bladet og faa Begyndelsen af Historien.

Den frugtelige Aft, som i de sidste

tre Uger har trykket sig, og som i Bladet, har en Aarsag, siger Vibe iskabsmændene, og denne Aarsag er en stor kort Vlet paa Solen, saa stor, at 22 Kloder som Jorden samlet, kan ligge derpaa. Den store Vlet skal være iagttaget i Frankrig, og den er ansvarlig for, at Solen har afgivet en saadan Hæde, at Sene, som i mange Aar har ligget paa Væggtoppene, er smeltet, og en Menge Menninger i den nordlige Del er bukket under for Heden. Samme Solplet skal ogsaa have haft en Hæder med i de femten Ugers Regnvejr i Foraaet, de mange Cycloner, Jordbælv i California, Udfaldene af underordlyst Ild i Italien, og de glimrende Nordlys, som i Aar er bleven bemærket.

Uafhængigt Parti i Nebraska

Uafhængigt Parti i Nebraska har nu indstillet sine Kandidater.

Gen. Van Wyk til Guvernør.

Det uafhængige Parti-Konvent samledes i Onsdags i Kearney og da Solen næste Morgen kastede sine Straaler henover det uaaendelige Telt hvor Væddet blev holdt, var følgende Valgseddelt tilsendt i Marken:

Guvernør.... Charles H. Van Wyk

Vice-Guvernør... C. H. Schneider

Auditor..... Logan McReynolds

Sekretær..... J. M. Gasterling

Kasserer..... J. W. Wolfe

Gen. Advokat... B. D. Stricker

Sole Super..... H. M. Hyatt

Kom. L. og V. J. M. Gunnett

Præsident-Elektoer.

1ste Distrikt... T. J. Ferguson

2det Distrikt... J. R. Conklin

3dje Distrikt... John T. Jones

4de Distrikt... R. A. Schick

5te Distrikt... W. A. Ganett

6te Distrikt... Peter Ebbeson

At Large... E. G. Pint

J. S. Tibbles

Platformen.

Følgende er det vedtagne Program eller Platform:

Vi, Folkets uafhængigt Parti i Staten Nebraska, forsamlet i Konvention i Kearney, Nebr., den 3. August, 1892, vedtage herved følgende Resolutionsliste af Principer:

Vi tilstømme og bekræfte herved de Principer, som indelukkede i den af Folkepartiet vedtagne Platform i Omaha den 4. Juli, 1892.

Efterdi de store Jernbanekorporationer gennem ublu Fragttafster har frataget og fratager fremdeles Folket i Nebraska Millioner af Dollars aarligt, v' re det

Bestemt, at vi forlanger vor Legislatur til at vedtage en Lov, der nedfætter Taksterne til at være lige med de Takster, som gjælde i Iowa for den samme Slags Tjeneste, og denne Lov skal affattes saaledes at Jernbanerne klassificeres og Takstene bestemmes i Forhold til Trafikkens Omfang, saaledes at alle Interester maas vederfares Retfærdighed. Vi erklære os imod, at Staten Nebraska i nogen form helst Jernbaner og Suktterpræmien. Vi forlanger at den næstkomende Legislaturforsamling skal vedtage en Lov, der bestemmer følgende Maade for Afbetaling af Gjældsforpligtelser, der isølge Overenskomst afsluttes med Penge: "Være det forordnet osv., at fra og efter denne Lovs Vedtagelse skal alle Gjældsforpligtelser, som påhviler sin Indfrielse med Penge, være betaalbare med hvilken som helst Slags af de forenede Staters Regering lovligemede Penge, og enhver Bestemmelse om det modsatte i nævnte Forpligtelser eller Kontrakter erklæres for døde og magtesløse at være." Vi forlanger at der til offentlig Afstemning fremlægges et Tillæg til denne Stats Grundlov, som tillader at det safte Skolefond udlænes til Borgere af Staten mod første Prioritet i produktiv Landejendom til en Rente, der ikke overstiger 5 Procent, ligesom der nu gjøres i mange af Unionens Stater.

Vi er imod et Regeringsystem, som tillader Korporationer eller Individuer at lade sig betjene eller andre bevæbne Stykker til Underkuelse og Beherskelse af Arbejderorganisationerne. Vi er inde for en Lov, som paabjyder at alle Stridigheder mellem Arbejdsgivere og Arbejdere fremlægges for en Voldgiftskommision, hvis Dom skal gjælde og gennemføres.

Som særskilte fra Platformen vedtages følgende Resolutioner:

Efterdi sidste Legislaturforsamling bevilgede \$50,000 til Nebraskas Afdeling paa Verdensudstillingen i Chicago 1893, anbefale vi, Statskonventets Medlemmer, at i den uafhængige Direkte eller indirekte Bevilgninger gjøres, hvortens af Statens Legislatur eller af de enkelte Counties, i dette Dømed, og endvidere, at vi udiale vor Dødel over Udstillingsbeskyttelsen, fordi den har nægret at anerkende Arbejderforeningerne i Ophøvsfende af Udstillingsbygningerne.

Bestuttet, at efterdi Stats-Militseten kun er et kostbart Smykke, der plejes af den Klasse, som synes tilsvælg til at forage de allerede store Skattebyrder og skabe en Arme i Fredstid til Kapitalens Besættelse og Arbejds Udbekuelse, forlanger vi, at den afslaffes og at ingen yderligere Pengebevilgning sker til Fortættelse af dens kostbare Daarfab.

Der skal endnu være et Par Paragrafer i Platformen, som vi ikke har været i Stand til at faa fat i, da dette nedskrives, men vi skal næstellige bringe et fuldstændigt Referat af Platformen og en personlig Omtale af Kandidaterne. En Reindestemmeretsparagraf blev forslaget idet Hiertallet, for at bruge en Delegates Udtryk, frygtede for, at man "sil flere Hg under Hønen, end hun kunde udbruge paa en Gang."

Der blev foreslaet tre Navne til Guvernørskandidat: Gen. Van Wyk, John H. Powers og forho. General-Advokat Leece. Men forend nogen Afstemning foretoges stod Powers frem paa Tribunen og sagde, at det var kommet ham for Dre, at der var en "Powers Faktion" blandt Delegerterne. En saadan vilkeds han intet vide af; han lovede udelukkede for det uafhængigt Partis store Opgaver, og i Fredens og Enighedens Interestese vilde han udnævnte sit Navn til Guvernørskandidat.

Alle de øvrige Counties var solide for Van Wyk. Saa hurtigt Afstemningens Resultat blev gjort bekendt foretoges en Delegation af Van Wyks Nominationsklub gjordes enstemmig. Et Kor af Ja'er, der bragte det magtige Telt til at slaa i Volger, bekræftede dette Forslag, og da Gen. Van Wyk blev ført frem, udrød den store Forsamling i larmende Applaus. Generalen taltede i en af sine karaktæristiske Taler. Som svar paa sine Spørgsmaal erklærede han, at dersom han blev valgt til Guvernør og Newberry-Willen atter blev vedtaget, da vilde han underkrive den.

Geo. W. Blake fra Lancaster Co. blev valgt til Jmd. i Valgkomiteen, og C. H. Pirle gjenvalgte som Sekretær.

Paa det kongressionelle Konvent, som samtidigt holdtes blev Kongresmand D. W. Kern enstemmig opfuldet som sin egen Efterfølger.

Det republikanske Konvent.

Republikanerne i Nebraska holdt i Torsdags deres Konvent i det nye Teater i Lincoln og kaerede følgende Kandidater:

Guvernør..... Lorenzo Crouse

Vice-Guv..... Pastor J. G. Tate

Stats-Skr..... John A. Allen

Auditor..... Eugene Moore

Kasserer..... Joseph Bartley

Gen.-Advokat.... G. H. Hastings

Sole-Supr..... A. M. Gouby

Kom for L. og V. A. R. Humphrey

Striden om Guvernør-Nominationen var bitter, og et halvt Duns Afstemninger maatte til for dens Afgjærelse. Crouses varje Modstander var den nuværende Vice-Guvernør Thomas Major fra Nemaha Co. Dersom Kom A. C. Cady fra Howard Co. som trak ca. en Tiendedel af Stemmerne. Majors-Mændene er vrede paa Ned. Rosewater, som nu altid beskyldes for at have kontrolleret det republikanske Konvent. De opstillede Kandidat for General-Advokat, Statssekretær, Landkommissær og Solefsuperintendent er de nuværende Indehavere, som søge Gjenvælg.

Lorenzo Crouse, Guvernørkandidaten, er Søgsfor af Sag. Han har indbehaft Embeder i Nebraska som Legislaturmedlem, Højesteretsdommer og Kongresmand, og er for Tiden assisterende Finansminister i Washington, til hvilken Stilling Præsident Harrison udnævnte ham for halvoand Aar siden. Gen. Van Wyk vil gjøre det varmt for ham fra nu af og indtil Novbr.

A. C. Cady fra Howard County sungerede som Konventets Dirigent.

Den vedtagne Platform udtaler sin Tilslutning til Minneapolis-Platformen, erklærer at det republikanske Parti er Arbejderens Ven og som saadan forlæfter det Anvendelsen af benævnte Pinferton-Mænd og anbefaler Oprettelsen af Arbitrations-Kommisioner for den fredelige Løsning af alle Stridigheder mellem Kapital og Arbejde; forlanger retfærdige Jernbanefragter og fyldestgjørende Kornmagasiner og Oplagshuse til Farmerne, fordrer at Expresskompagniernes Takster reguleres ved Lov, anbefaler Grundlovsforandringen om en folkevalgt Jernbanekommission, erklærer sig for Posttelegraf og Postsparebanker, fordommer Trusts og anbefaler rigelige Pensioner til de gamle Soldater.

Industriens trefoldige Kamp.

af General J. B. Weaver.

Overfattet efter "The Arena" af E. I.

Der er her i Amerika tre Grundspørgsmaal, som raaber paa sin Løsning. 1) i Virkeligheden udsfordre de i Dag hele den stiviserede Verdens Opmærksomhed. De ere særskilte men dog ensartede, og skjønt de rylle ind fra forskellige Hold, synes de forudsiktede blot at seje tilfammen. 3) Fødering udgjøre de den organiserede Arbejderstands trefoldige Afgør, der i Omsfang og Væbning aldrig har haft sin Lige siden borgerlige Love blev oprettet blandt Gaver, og i Fredens og Enighedens Interestese vilde han udnævnte sit Navn til Guvernørskandidat.

ningen blev da paabegyndt. Ved Gen. van Wyk var det første, som fremte for Leese, men senere Dodge Co blev gaaet trok Mr. Leese sit Navn tilbage. Afstemningen, der betragtes som uformel, Rod: Van Wyk 552, Leese 147 og Poynter 6. Følgende Counties fremte for Leese: Buffalo 5, Bor Butte 1, Burr 1, Cason 2, Chase 4, Cheyenne 2, Clay 3, Dixon 4, Hamilton 8, Hall 11, Harlan 4, Howard 9, Jefferson 10, Johnson 1, Kearney 6, Keith 2, Lancaster 15, Lincoln 1, Merrick 3, Nemaha 6, Rockwell 6, Phelps 8, Holt 9, Red Willow 4, Rice, Sherman 6 og Webster 2. Alle de øvrige Counties var solide for Van Wyk. Saa hurtigt Afstemningens Resultat blev gjort bekendt foretoges en Delegation af Van Wyks Nominationsklub gjordes enstemmig. Et Kor af Ja'er, der bragte det magtige Telt til at slaa i Volger, bekræftede dette Forslag, og da Gen. Van Wyk blev ført frem, udrød den store Forsamling i larmende Applaus. Generalen taltede i en af sine karaktæristiske Taler. Som svar paa sine Spørgsmaal erklærede han, at dersom han blev valgt til Guvernør og Newberry-Willen atter blev vedtaget, da vilde han underkrive den.

Geo. W. Blake fra Lancaster Co. blev valgt til Jmd. i Valgkomiteen, og C. H. Pirle gjenvalgte som Sekretær.

Paa det kongressionelle Konvent, som samtidigt holdtes blev Kongresmand D. W. Kern enstemmig opfuldet som sin egen Efterfølger.

Det republikanske Konvent.

Republikanerne i Nebraska holdt i Torsdags deres Konvent i det nye Teater i Lincoln og kaerede følgende Kandidater:

Guvernør..... Lorenzo Crouse

Vice-Guv..... Pastor J. G. Tate

Stats-Skr..... John A. Allen

Auditor..... Eugene Moore

Kasserer..... Joseph Bartley

Gen.-Advokat.... G. H. Hastings

Sole-Supr..... A. M. Gouby

Kom for L. og V. A. R. Humphrey

Striden om Guvernør-Nominationen var bitter, og et halvt Duns Afstemninger maatte til for dens Afgjærelse. Crouses varje Modstander var den nuværende Vice-Guvernør Thomas Major fra Nemaha Co. Dersom Kom A. C. Cady fra Howard Co. som trak ca. en Tiendedel af Stemmerne. Majors-Mændene er vrede paa Ned. Rosewater, som nu altid beskyldes for at have kontrolleret det republikanske Konvent. De opstillede Kandidat for General-Advokat, Statssekretær, Landkommissær og Solefsuperintendent er de nuværende Indehavere, som søge Gjenvælg.

Lorenzo Crouse, Guvernørkandidaten, er Søgsfor af Sag. Han har indbehaft Embeder i Nebraska som Legislaturmedlem, Højesteretsdommer og Kongresmand, og er for Tiden assisterende Finansminister i Washington, til hvilken Stilling Præsident Harrison udnævnte ham for halvoand Aar siden. Gen. Van Wyk vil gjøre det varmt for ham fra nu af og indtil Novbr.

A. C. Cady fra Howard County sungerede som Konventets Dirigent.

Den vedtagne Platform udtaler sin Tilslutning til Minneapolis-Platformen, erklærer at det republikanske Parti er Arbejderens Ven og som saadan forlæfter det Anvendelsen af benævnte Pinferton-Mænd og anbefaler Oprettelsen af Arbitrations-Kommisioner for den fredelige Løsning af alle Stridigheder mellem Kapital og Arbejde; forlanger retfærdige Jernbanefragter og fyldestgjørende Kornmagasiner og Oplagshuse til Farmerne, fordrer at Expresskompagniernes Takster reguleres ved Lov, anbefaler Grundlovsforandringen om en folkevalgt Jernbanekommission, erklærer sig for Posttelegraf og Postsparebanker, fordommer Trusts og anbefaler rigelige Pensioner til de gamle Soldater.

Industriens trefoldige Kamp.

af General J. B. Weaver.

Overfattet efter "The Arena" af E. I.

Der er her i Amerika tre Grundspørgsmaal, som raaber paa sin Løsning. 1) i Virkeligheden udsfordre de i Dag hele den stiviserede Verdens Opmærksomhed. De ere særskilte men dog ensartede, og skjønt de rylle ind fra forskellige Hold, synes de forudsiktede blot at seje tilfammen. 3) Fødering udgjøre de den organiserede Arbejderstands trefoldige Afgør, der i Omsfang og Væbning aldrig har haft sin Lige siden borgerlige Love blev oprettet blandt Gaver, og i Fredens og Enighedens Interestese vilde han udnævnte sit Navn til Guvernørskandidat.

"Endelig er det langmodige, længe lidende Folk vakt af sin Døale, og ilksom løber man frem og tilbage. Folket synes at have faaet Døphavne fra et hemmelighedsfuldt Ophold, og ryster ud i Fjelden mod tre Angrebepunkter i Undertrykkernes Fortkænsninger, men de tre er hærøder nær nok til indbyrdes Siste. Det er let at se, at en almindelig Dræning kun er en kort Marsch foran.

Den ene Hærædeling skal slaas for Hjemmets hære Arne, for Jordfaste og Blods til at slaa paa Guds frie Jord. Paa sin Døner har den skrevet: "Denne Planet er hele Folkets fælles Arv. Alle Mennesker har en naturlig Ret til en Del af Jorden. Med den Monopol og Spekulation i Land!"

Den anden Hærædeling drøjer til Heltets for at udfr dem, som sidde i Mars, og — de trængende der Grænde, de satte og dem som ingen Vind har. Den søger at stille Anlebbningens Port vidt aaben og kaste tilbage de Jernporte, som udsletter fra Naturens rige Gaver, der udslet klæbte, iskelvde, afsmagte, forgt betyngede Modgangens Ofre og Gjeltdens Trælle. Dens Baabenmærd er en Søve i Retfærdighedens Haand svingende over Pengetarlenes Høveder. Indskriften nedenunder læser: "Penge staves ved Menneskelov! Vi vil selv besørge Udsiedelsen. Med Mageriet! Frihed for de fangne!"

Den tredje retter et Angreb for at faa Besiddelse af Alfarvejene (Jernbanerne) og kommunikationsmidlerne, som blev frataget Folket, og som sammenbinder Byer, tjære Kommuner og Stater med deres Fortraad. Dette Korps har paa sit Flag skrevet Krigsraadet: "Jernbanerne maas under Staten! De tilhøre Folket, og skal ikke kontrolleres af private Spekulanter!" Da Baral og hans Folk, efter at have lidt tyve Mars Undertrykkelse, overvandt Jabin og hans Hærforer, erklærede Deborah, at Krigen var fra Himlen, "at Stjernerne i sine Lob klæmpede imod Siferne." Og tør vi ikke oprigtigt tro, at den Kamp, som vor Tids udbrygte Befalning fører for at vinde tilbage deres Land, deres Penge og deres Alfarveje, ogsaa er fra Himlen?

Konstitutionen bestemmer, at "de for Stater skal garantere enhver Stat i dette Forbund en republikansk Regeringsform." Dette Sprødt udbrykker en varig Kontrakt, — et gjensidigt Løfte mellem Nationalregeringen paa den ene Side og de forenede Statsregeringer paa den anden om at opretholde demokratisk Institutioner i alle Staterne. Nationalregeringen sætter sin store Magt i Borg for at Folket ikke skal berøves denne Regeringsform, og Staterne paatager sig i alle Tilfælde under deres Jurisdiktion at gjøre de lokale Institutioner republikanske i Mand, Substans og Administration. Vi har her med andre Ord en højtidelig Garanti og forpligtelse overfor hele Folket, at Styret, haars de det nationale og det i Staten, skal holdes strengt til sin oprindelige høje Bestemmelse: at sikre den enkelte Borgere "visse uangribelige Rettigheder", som han af Staterens gavmilde Haand modtager, og som ingen Regering har Ret til at svække eller tillade at blive svækket og borttaget. Løfter et, at denne forpligtelse aldrig skal afsviges fra, nej ikke en Gang i Form:

Dise "uangribelige Rettigheder" ere: 1) de som stamme fra Menneskets Forhold til sine Staber, og 2) de som hans Forhold til Samfundet og Regeringen medfører. Landspørgsmaalet falder under første Punkt.

Kan det vel nægtes, at alle Mennesker har en naturlig Ret til en Andel af Jorden? Er ikke Jordens Afsongtelse uundværlig for Livets Opholdelse? Om saa er, er da ikke alle Menneskers Ret til Jorden ligesaa hellig som deres Ret til selve Livet? Dise Sætninger ere saa gjensynlige sande, at de er hævet over enhver Strid; at benægte dem vilde ligesom være ensbetydende med at betvivle Menneskeheds Ret til at bebo Jorden.

Den strækfellige Sæthed, som præger vort hele Landsystem, der virker til at berøve de svageste Medlemmer — ja endog et Hiertal af Samfundet — Gonen til at forlæse sig og Familie et Hjem, gjør dem til sigtninge og Udflugt tvingsende dem til at yde andre Afgift for Retten til at leve, — det morderiske System, som tillade de rige og magtige at udbrække sine Hænder og fravrive de ulykkelige deres Hvilsted paa vor Planel og erbjøde sig Gjenomsret til udegrænset Jordarealer, — afløses fuldstændigt i Vælgning af ovenansførte Sandheder i alle sine aflykkelige og hæslige Omrids. Det tørber tillige for os den alt endt end Hærkolle Sandhed, at vor Regering, som indstiftedes for at sikre Menneskene uforskyrret Udgjælde af deres uangribelige Rettigheder, er bleven forvandet til en organiseret Magt til

Tilintetgørelse af disse Rettigheder. Indstiftet til Livets Bevarelse, anordner den Død, forsigende at sikre Borgeren Frihed, dekreterer den Træthed; og efter det have opnunder sine trokørlige Underfarter til at søge Lykken, trykker den Sluffelens bitte Kalk mod deres forlungrede Hænder.

Vi disse Genbeender kan Samfundet ligesom ved en stor Skov. Det lader sig ikke mere gjøre at opbygge et fundt og kraftigt Samfund blandt en Befolkning af Lejlændinge, end det gjør at opstille en frodig Skov i Afsondring fra Jordbunden. Det ene Træ kan ikke drage Næring til det andet. Hvert enkelt Træ indbygger Næring fra Jordbunden. Naar det ophører dermed forgaar det. Og Kjerlighed til Hjemmet forgaar i et Menneke i det Sjelbit, wan stiller det fra Jordbunden og berøver det Gonen til at dyrke Jorden i sin egen Ret. Hvad det brændende Landforms Spørgsmaal angaar, fremfætter vi derfor den Paastand, at det Barm, som søbes medens disse Linjer nedskrives, indtræder i Verden udbruset med alle de naturlige Rettigheder, som Adam besad, da han var Jordens eneste Beboer. Blandt de helligste og væsentligste af disse Rettigheder er: Frihed til at indhave Jordbunden i sin egen Ret, uforskyrret at dyrke den saa snart han har Styrke til at gjøre det og nyde Frugterne af sit Arbejde uden at yde Tribut til andre. Enhver Samfundsorden, som berøver ham disse naturlige og uangribelige Rettigheder, er et organiseret Spørsmål imod Menneskelov og en Trusel mod Samfundets Fred. Naar den fuldkomne Omordning skal foretages — thi foretages maas den — da vil det se i Overensstemmelse med denne Grundfandhed. Den Sten, som Bygmestrene forklædte, skal blivde Hovedbjørnstøten.

Konstitutionen bestemmer, at "de for Stater skal garantere enhver Stat i dette Forbund en republikansk Regeringsform." Dette Sprødt udbrykker en varig Kontrakt, — et gjensidigt Løfte mellem Nationalregeringen paa den ene Side og de forenede Statsregeringer paa den anden om at opretholde demokratisk Institutioner i alle Staterne. Nationalregeringen sætter sin store Magt i Borg for at Folket ikke skal berøves denne Regeringsform, og Staterne paatager sig i alle Tilfælde under deres Jurisdiktion at gjøre de lokale Institutioner republikanske i Mand, Substans og Administration. Vi har her med andre Ord en højtidelig Garanti og forpligtelse overfor hele Folket, at Styret, haars de det nationale og det i Staten, skal holdes strengt til sin oprindelige høje Bestemmelse: at sikre den enkelte Borgere "visse uangribelige Rettigheder", som han af Staterens gavmilde Haand modtager, og som ingen Regering har Ret til at svække eller tillade at blive svækket og borttaget. Løfter et, at denne forpligtelse aldrig skal afsviges fra, nej ikke en Gang i Form:

Dise "uangribelige Rettigheder" ere: 1) de som stamme fra Menneskets Forhold til sine Staber, og 2) de som hans Forhold til Samfundet og Regeringen medfører. Landspørgsmaalet falder under første Punkt.

Kan det vel nægtes, at alle Mennesker har en naturlig Ret til en Andel af Jorden? Er ikke Jordens Afsongtelse uundværlig for Livets Opholdelse? Om saa er, er da ikke alle Menneskers Ret til Jorden ligesaa hellig som deres Ret til selve Livet? Dise Sætninger ere saa gjensynlige sande, at de er hævet over enhver Strid; at benægte dem vilde ligesom være ensbetydende med at betvivle Menneskeheds Ret til at bebo Jorden.

Den strækfellige Sæthed, som præger vort hele Landsystem, der virker til at berøve de svageste Medlemmer — ja endog et Hiertal af Samfundet — Gonen til at forlæse sig og Familie et Hjem, gjør dem til sigtninge og Udflugt tvingsende dem til at yde andre Afgift for Retten til at leve, — det morderiske System, som tillade de rige og magtige at udbrække sine Hænder og fravrive de ulykkelige deres Hvilsted paa vor Planel og erbjøde sig Gjenomsret til udegrænset Jordarealer, — afløses fuldstændigt i Vælgning af ovenansførte Sandheder i alle sine aflykkelige og hæslige Omrids. Det tørber tillige for os den alt endt end Hærkolle Sandhed, at vor Regering, som indstiftedes for at sikre Menneskene uforskyrret Udgjælde af deres uangribelige Rettigheder, er bleven forvandet til en organiseret Magt til

Tilintetgørelse af disse Rettigheder. Indstiftet til Livets Bevarelse, anordner den Død, forsigende at sikre Borgeren Frihed, dekreterer den Træthed; og efter det have opnunder sine trokørlige Underfarter til at søge Lykken, trykker den Sluffelens bitte Kalk mod deres forlungrede Hænder.

Vi disse Genbeender kan Samfundet ligesom ved en stor Skov. Det lader sig ikke mere gjøre at opbygge et fundt og kraftigt Samfund blandt en Befolkning af Lejlændinge, end det gjør at opstille en frodig Skov i Afsondring fra Jordbunden. Det ene Træ kan ikke drage Næring til det andet. Hvert enkelt Træ indbygger Næring fra Jordbunden. Naar det ophører dermed forgaar det. Og Kjerlighed til Hjemmet forgaar i et Menneke i det Sjelbit, wan stiller det fra Jordbunden og berøver det Gonen til at dyrke Jorden i sin egen Ret. Hvad det brændende Landforms Spørgsmaal angaar, fremfætter vi derfor den Paastand, at det Barm, som søbes medens disse Linjer nedskrives, indtræder i Verden udbruset med alle de naturlige Rettigheder, som Adam besad, da han var Jordens eneste Beboer. Blandt de helligste og væsentligste af disse Rettigheder er: Frihed til at indhave Jordbunden i sin egen Ret, uforskyrret at dyrke den saa snart han har Styrke til at gjøre det og nyde Frugterne af sit Arbejde uden at yde Tribut til andre. Enhver Samfundsorden, som berøver ham disse naturlige og uangribelige Rettigheder, er et organiseret Spørsmål imod Menneskelov og en Trusel mod Samfundets Fred. Naar den fuldkomne Omordning skal foretages — thi foretages maas den — da vil det se i Overensstemmelse med denne Grundfandhed. Den Sten, som Bygmestrene forklædte, skal blivde Hovedbjørnstøten.

Konstitutionen bestemmer, at "de for Stater skal garantere enhver Stat i dette Forbund en republikansk Regeringsform." Dette Sprødt